

List og børn í Mexico

Framsýningin »The Art of Indian Children« letur upp í Norðurlandahúsinum týs-dagin hin 2. september klokkan 10.

Á framsýningini eru stórir málningar, sum siga frá um gerandisdagin hjá indian-arabørnum í Mexico. Framsýningin verður í Norðurlandahúsinum til og við 5. oktober 2003.

Fyriskiparin, Doris Palvio, ætlar harafturat at ar-beiða saman við føroyskum børnum, sum ganga í 5.-6. flokki. Í felag skulu tey gera litfagar málningar á masonitt plátur.

Framsýningin við meksikanskum málningunum og verkætlanin við børnum á staðnum hevur áður verið í

Grønlandi, Finnlandi, Sámalandi og Russlandi.

Teir lærarar og tey børn, sum hava áhuga at verða við eru vælkomín at seta seg í samband við Norðurlandahúsið.

Danskar stjørnur í SMS

TÍÐINDASKRIV
frá SMS

Leygardagin 23. august vitja tveir kendir danir í SMS.

Talan er um teir báðar rappararnar Nik & Jay, sum teljast millum heitastu nøvnini í donskum tónleiki nú á døgum.

Eisini í Føroyum hava teir stóran fjepparaskara, og øll hesi fáa møguleikan at hitta teir í SMS.

Klokkan 13.00 leygardagin 23. august koma Nik & Jay í SMS at vitja, og har verður møguleiki at fáa autografar frá teimum báðum.

Konsert

Seinni hetta kvøldið hava Nik & Jay konsert í ítróttarhøllini á Hálsi, og longu nú ber til at onga sær atgongumerki til konsertina. Tey verða seld á Shell-støðunum kring landið, og eisini ber til at keypa tey í SMS, tá ið Nik & Jay vitja har.

– Alt er komið upp á pláss við konsertini, og nú vóni eg bara, at undirtøkan fer at vera góð, sigur Elin í Stórustovu, sum skipar fyri konsertini.

– Tað byrjaði av reinum áhuga, at eg setti meg í samband við Nik & Jay. Eg hevði ikki roknað við, at teir vildu koma hendan vegin at hava konsert, men tað visti seg, at tað vildu teir fegnir.

Steðga í nakrar dagar

Nik & Jay koma til landið friggjadagin 22. august, og

teir fara ikki avstað aftur fyrr enn mánadagin 25. august, so umframt framförlurnar í Føroyum fáa teir eisini ein smakk av landinum og fólkinum.

Tey eru 14 tónleikarar í ferðalagnum, og afturat

sjálvum høvuðspersónunum báðum eru eisini tónleikarar, ljóð- og ljósfolk og onnur hjálparfolk.

– Tað eru nógvir útreiðslur av einum slíkum tiltaki, og tí hevði tað als ikki latið seg gjørt uttan teir

góðu stuðlarnar, sum eg havi fingið til tiltakið, sigur Elin í Stórustovu.

Stjørnurnar veðra á Torginum í SMS leygardagin 23. august kl. 13.00.

At stjala Rembrandt

Fyrsta altjóða filmstevnan í Keypmannahavn er av.

Filmurin, ið setti stevna, er um donsku tjóvarnar, ið stjólu víðagitna Rembrandt-málningin herfyri.

Leikstjóri er Jannik Johansen (f.1965). Kveiktur av hendingunum fer hann

aftur um søguna um listarlíga ránið og lýsir teir báðar óphæpnu tjóvarnar, faðir og son, sum uttan at vita av tí, stjála skeiva málningin, ein virðismiklan Rembrandt.

Hóast filmurin enn ikki er frumsýndur alment, hevur Norðurlandahúsið longu tryggjað sær filmin til skrána hjá Klippi, Films-

felagi Norðurlandahúsins í vetur. Sýningarnar hjá Klippi verða mikukvøld og filmurin »Rembrandt«, sum hevur Lars Brygman, Nikolaj Coster Waldau og Paprika Steen í høvuðsleiklutunum, verður sýndur 12. november 2003.

Fyrsti filmur í sýningar-skránni hjá Klippi verður »Dogville« eftir Lars von Trier.

Annika Wardum Joensen: – Javnstøðan er javnari enn nakrantíð

Nýggj tøl geva ábendingar um, at tað gongur framá við javnstøðuarbeiðinum í Føroyum. Annika Wardum Joensen, forkvinna í Javnstøðunevndini, sigur, at býtið millum kvinnur og menn í almennum nevndum er javnari enn nakrantíð. – Tað eru 61 % menn og 39 % kvinnur í teinum ymsu almennu nevndunum, og tað er ein munandi betring sammett við fyrri trimum árum síðani, sigur Annika Wardum Joensen

TÍÐINDI

Hans Kárasen Mikkelsen

Tað sá ikki gott út við javnstøðuni millum kynini í Føroyum í 2000, um metast skal út frá kynsbýtinum í almennum nevndum, so sum Almannaháráðnum og Vinnumálaráðnum. Tá varð støðan hon, at bert 28 % av nevndarlimunum vóru kvinnur.

Men nú er vent nakað í holuni, tí munurin er minkaður úr 72 – 28 til 61 – 39 í prosentbýti (menn – kvinnur). Javnstøðunevndin hevur fingið hesi töluni til vega við at kanna, hvussu nógv mannfolk og konufolk eru í níggu almennum nevndum og ráðum í Føroyum.

Talan er um nevndirnar í Almannaháráðnum, Familju- og heilsumálaráðnum, Fiskimálaráðnum, Figgjarmálaráðnum, Løg-málaráðnum, Mentamálaráðnum, Oljumálaráðnum, Vinnumálaráðnum, og á Løgmannsskrivstovuni.

Annika Wardum Joensen fegnast um nýggju töluni, og sigur hon, at positivu gongdin helst er ein avleiðing av, at tey sum arbeiða í umsitingini eru blivin meira tilvitað um, at tað skal vera javnt kynjabyðið. – Men fyrsta og fremsta orsøkin er sjálvandi javnstøðulógini, og eg haldi, at nevndirnar eru eitt frálíkt dømi um, at tað er positivt at lóggeva um slíkt, sigur Annika Wardum Joensen.

Annika heldur, at javna kynsbýtið er ein beinleiðis avleiðing av grein 8 í javnstøðulógini. Grein 8 snýr seg um almennar nevndir og ráð, og tað stendur í lógini, at »allar almennar

37-ára gamla Annika Wardum Joensen, forkvinna í Javnstøðunevndini, sigur, at javnstøðan er javnari enn nakrantíð í almennum nevndum og ráðum, men at arbeiðast skal viðari

nevndir, ráð, umboð og líkandi, sum fyrisitingarvaldið útnavnir, skulu verða sett saman soleiðis, at umleið eins nógvir limir av báðum kynum eru umboðaðir.«

Annika visir á, at tey fyrst árin, lógin var í gildi, vóru flestir limir í nevndunum mannfolk. – Men Javnstøðunevndin hevur fyrstu nógvu árin áhaldandi víst á ójavna kynjabyðið, og so við og við er siðvenjan á økinum broytt. Nú hevur umstítingin veruliga roynt at fingið lógini at rigga, soleiðis at javnvágin kann tryggjast, sigur Annika Wardum Joensen, sum vónar, at töluni fara at blíva enn betri.

Bert ein kvinna í Fiskimálaráðnum

Og hyggja vit nærri at nýggju tølunum, so gerst greitt, at langt er á mál. Tí

sjálvt um samlaði býtið millum kynini í almennu nevndunum er 61 % til menn og 39 % til kvinnur, so er stór ójavnvág í einstøkum nevndum.

Í eitt nú Fiskimálaráðnum siga töluni, at 97 % av nevndarlimunum eru mannfolk. Talan er um 37 mans og eina kvinnu. – Eg haldi, at tað er óheppið, at tá tað kemur til okkara høvuðsvinnu, at kynjabyðið er so ójavn, sum tað er, sigur Annika. Hon leggur aftrat, at ein av orsøkunum til stóru ójavnvágini í Fiskimálaráðnum man helst verða, at nógvir nevndarsessir eru føddir sessir. Við hetta meinar forkvinnan í Javnstøðunevndini, at ofta skal ein sessur til tann og tann formannin í tí og tí felagnum. – Tá kann verða ógilliga trupult at tryggja javnt kynjabyði, sigur Annika.

Kaj P. Mortensen, aðalstjóri í Fiskimálaráðnum,

váttar pástandin hjá Anniku Wardum Joensen um, at tað eru tey ymsu feløgin, ið velja sínar limir til nevndirnar í Fiskimálaráðnum, og eru hetta ofta mannfolk. Kaj P. Mortensen sigur, at hann hevur ikki so stóra ávirkan á, hvør skal sita í nevndunum.

– Taka vit t.d. Fiskivinnuráðið, so eru tað bara formann, næstformann, og skrivara, ið vit kunnu velja. Vinnulívið ræður fyri hinum limunum. Men her hava vit so havt tann politikkin, at um vit kunnu seta eina kvinnu, so seta vit hana, sigur Kaj P. Mortensen, aðalstjóri í Fiskimálaráðnum. Kaj leggur aftrat, at oftast eru tað sjómanna-feløgin og manningarfeløgini, ið velja menn, og hann heldur orsøkini vera, at fáar kvinnur eru at finna í hesum feløgum.

Men í einstøkum ráðum siggja töluni betri út, um hugsað verður um javnstøðu. Hyggja vit t.d. at Vinnumálaráðnum, so siggja vit, at býtið er 66 – 34 í mun til 75 – 25 fyrri trimum árum síðani. Til hetta sigur Annika Wardum Joensen, at fólkin í Vinnumálaráðnum hava veruliga roynt, at fingið kvinnur inn í nevndararbeiðið.

– Men vit siggja generelt, at í ráðum og nevndum, ið hava við vinnuna at gera, at har eru fleiri menn. Hinvegin siggja vit, at á økjum, sum ikki vinna pening, men sum brúka pening, t.d. Almannaháráðið, har eru fleiri konufolk at finna, sigur Annika. Eitt gott dømi um hetta er Familju- og heilsumálaráðið, har kynsbýtið er javnari enn í nakrari aðrari almennari nevnd. Her finna vit nevniliga 19 mannfolk og 19 konufolk.

– Eg haldi, at fulltrúarnir, sum hava til uppgávu at finna fólk til nevndinar, eru meira bevisir um javnstøðu enn flest onnur, sigur Annika. Í hesum sambandi visir Annika á, at Javnstøðunevndin hevur skotið upp fyri landsstýrismanninum, at ein mannagongd verður gjørd, tá nýggj nevnd skal setast.

– Fyrst hyggja vit í javnstøðulógina, og har stendur tað, at javnt kynjabyðið skal verða, og so innstillar man líka nógv mannfolk sum konufolk til nevndina, heldur Annika, sum leggur afturat, at henda manna-gongdin vildi í ein ávisan mun tryggjað eitt javnt kynjabyðið í almennum nevndum.

Hjálparamboð skal geva meira javnstøðu

Men ofta kann tað verða trupult, at finna nógv konufolk ella mannfolk, sum ein kann innstilla til eina almenna nevnd. Í nógvum førum er tað soleiðis, at tá kynjabyðið í einari nevnd ikki er javnt, og orsøkin kann hugsast at vera, at trupult er at finna fólk. Til hetta sigur Annika Wardum, at fulltrúarnir úti í ymsu ráðunum áttu at havt eitt hjálparamboð.

– Tað kundi verið ein databása, har fólk kunnu skriva seg inn og siga frá, at tey eru áhugaði í at koma í eina nevnd. Síðani greiða tey frá sínum førleika og sínum áhugaði, og tiskil verður lættar at finna fólk og samstundis verður javnstøðan tryggjað, sigur Annika, sum fer at arbeiða viðari við málinum í nærmastu framtíð.

Men væntar Annika, at ein slík skipan kann ávirka góðskuna av tí nevndararbeiði, sum verður gjørt, soleiðis at skilja, at nevndirnar ikki fáa tey bestu fólkin. – Nei, tvørturímóti. Hon tryggjar, at góð fólk verða vald. Og fyri at fáa fleiri fólk at bjóða seg fram til nevndararbeiði, kundi tað kanska eisini verið eitt hugskot at skipað fyri skeiðum í nevndararbeiði.

Hinvegin skal man tryggja, at fólkin í nevndini hava áhuga fyri tí arbeiði og málsøki, tey fáast við, sigur Annika og skoytir uppi, at útbúgvingar og skeið mugu til.

– Eitt nýtt fólk í einari nevnd veit ikki rættuliga, hvussu arbeiðsgongdin er, og hvussu ein skal loysa ymsar trupulleikar. Hetta kann møguliga fáa fólk at aftra seg við at taka av tilbøðnum um ein nevndarsess, sigur Annika Wardum Joensen, sum alto so sjálv er nevndarkvinna.

– Eitt nýtt fólk í einari nevnd veit ikki rættuliga, hvussu arbeiðsgongdin er, og hvussu ein skal loysa ymsar trupulleikar. Hetta kann møguliga fáa fólk at aftra seg við at taka av tilbøðnum um ein nevndarsess, sigur Annika Wardum Joensen, sum alto so sjálv er nevndarkvinna.

Pengar til Javnstøðunevndina

Men sjálvt við skeiðum og eftirútbúgvingum kann tað verða møðsamt at vera í eini nevnd, tí tað er brúk fyri peningi. Annika Wardum visir í hesum sambandi á, at Javnstøðunevndin bert fær 295.000 krónur um árið. – Vit hava brúk fyri meira peningi úr Almannaháráðnum, tí sum er, hava vit alt ov lítið, sigur Annika, og sammetir Føroyar við Ísland.

– Íslendingar nýta umleið fimm milliónir krónur til

javnstøðuarbeiðið um árið. Hetta átti eisini at verið upphæddin, vit fingi í Føroyum, tí neyðugt er, at í minsta lagi tvey fólk arbeiða fulla tíð við javnstøðu. Umframt at vera forkvinna, arbeiði eg ein dag um vikuna fyri Javnstøðunevndina og havi ongan starvsfelaga. Tað er ikki gott fyri arbeiðið ongan at hava at tosa við um hugskot og møguleikar. Eg kann ikki ringja til nevndarlimirnar í tíð og ótíð, tí tey hava sitt arbeiði at passa. Eg tosi tí næstan bara við fulltrúan í Almannaháráðnum, sum arbeiðir við javnstøðumálum, men hon arbeiðir avmarkaða tíð, so tey, sum hoyra mest um javnstøðu, eru familjan hjá mær og vinfólkin, sigur ein skuffað Annika Wardum Joensen.

Páll á Reynatúgvu, landsstýrismaður í almannamálum, var ikki at hitta áðrenn blaðið fór til prentingar. Men Annika Wardum Joensen sigur, at landsstýrismaðurin í almannamálum hevur vist áhuga fyri arbeiðnum í Javnstøðunevndini, og vónar hon tiskil, at játtanin á figgjarlógini verður hækkað.

Annika sigur tó, at tað týðningarmesta í javnstøðuarbeiðinum eru ikki pengar, men hugburður. – Vit hava brúk fyri, at fólk vísa áhuga fyri málinum. Og serliga týðningarmikið er tað, at kvinnur og menn ikki taka sær av lottum í hesum sambandi, tí kynini mugu arbeiða saman til tess at tryggja endamálið í javnstøðulógini, sigur Annika Wardum Joensen at enda.

Javnstøðulógin varð sett í gildi í 1994, og »megin-eqlan [í lógini] er, at tað ikki er loyvt at gera missmun á fólki vegna kyn. §1, stk 2 er frávik frá hesum, tí har stendur, at tað er loyvt at tryggja øðrum kyninum serlig rættindi, um endamálið er at fáa javnstøðu á økinum.«